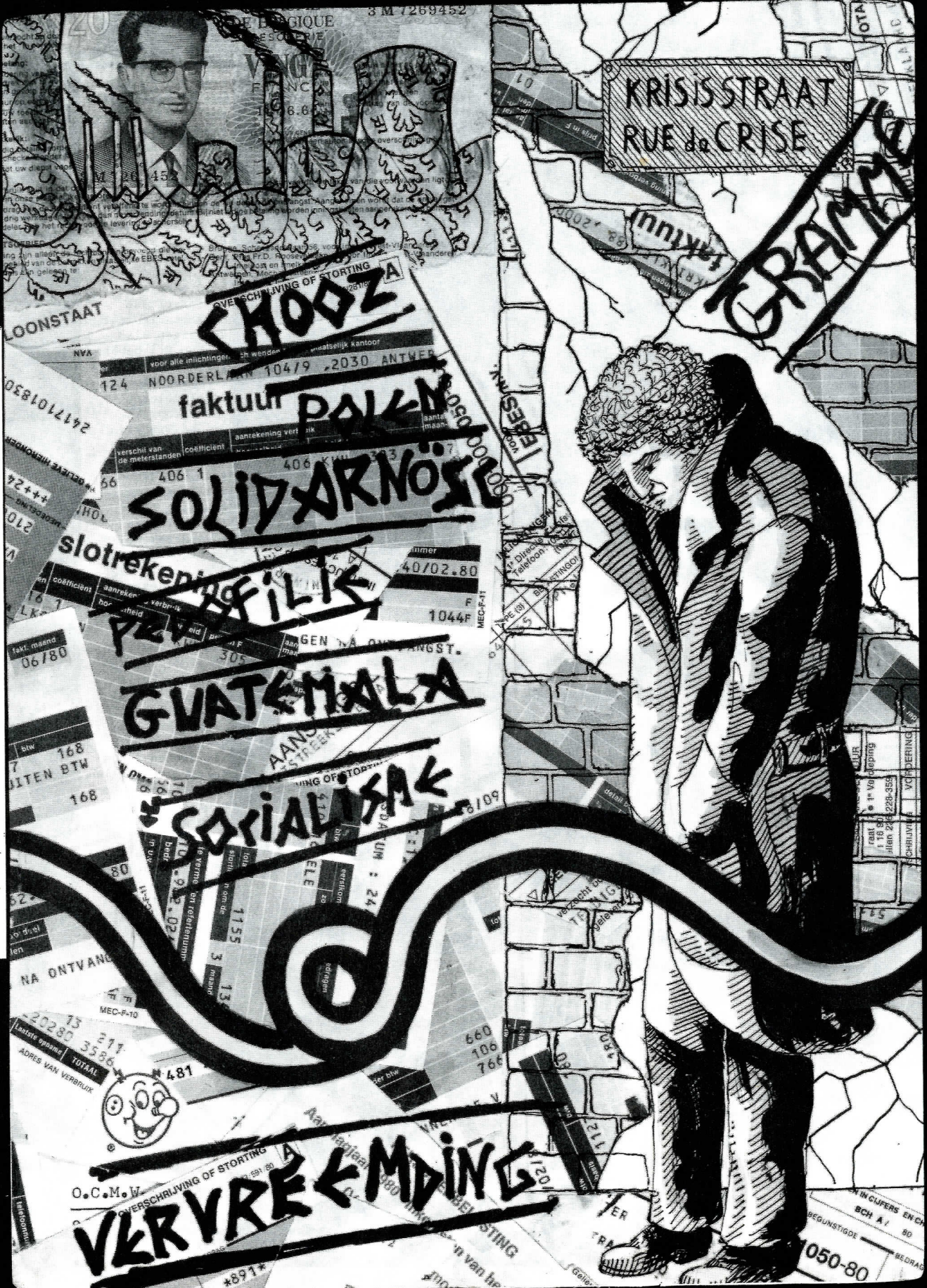

PARADOKS

MAART 82 NR. 4 40FR
W. R. DIERICKX TRIOMFLAAN 8 1160 BRUSSEL

Een stukje paradoks

Reken erop.

ENJOY

Culture

nog witter,
witter kan het niet.

Mild voor klein én groot

NU OVERAL
VERKRIJGBAAR

PARADOKS IS TE VERKRIJGEN OA BIJ :

- DE GROENE WATERMAN Wolstraat 7 A'pen
- LANDSCHAP Wijngaardstraat 12 A'pen
- FREE PRESS - DOLLE MOL Spoor-
makersstraat 52 Brussel
- BOEKENARSENAAI Lamstraat 14 Gent
- DE BRUG Phoenixstraat 1 Gent
- BE TOEKOMST St-Michielsstraat 27 Gent
- WERELDWINKEL Lamstraat 16 Gent
- ZWART & ROOD Postbus 546 9000 Gent
- KRITAK Vesaliusstraat 1 Leuven
- DE RODE MOL Korenmarkt Mechelen
- HET VERMOEDEN Steenstraat Brussel

ZIJN WIJ de Maos van de jaren 80? Nee, PARADOKS is niet het blad dat pretendeert de leiding (voorhoede) van de strijd te worden. Nee, PARADOKS is geen rigied anarchistisch blad. Laat elke leninistische organisatie maar hun eigen blad hebben. Wij hebben geen nood aan een pers die enkel gelezen wordt door ingewijden. Wij zijn een blad van en voor de BEWEGING. Beweging tegen dit rotsysteem. Beweging tegen elke vorm van onderdrukking, nacht, uitbuiting. Geen enkele maatschappijverandering kan van boven af doorgevoerd worden, wil ze aan het individu de grootst mogelijke vrijheid (en gelijkheid) geven. Wij lopen niet achter vlaggen of foto's. Wij hebben geen leiders nodig. Als wij spreken over socialisme dan bedoelen wij basisdemocratisch socialisme. Als we ons organiseren is dat niet in een partij, maar als beweging, gedecentraliseerd, zowel qua besluitvorming als qua actieterrein. PARADOKS moet het blad worden van die beweging. Basisgroepen allerhande (Wereldscholen, buurtcomitees, plaatselijke solidariteitsgroepen, anti-kerngroepen, zij allen vormen de beweging. Help daarom (als individu of als groep) mee aan PARADOKS.

Hallo, wij zijn Jaak en Alfred v/h Positivistisch nihilistisch collectief van het Theater der waanzin. Wij zijn de nieuwe layouters en tekenaars van Paradoks en dus totaal niet verantwoordelijk voor de teksten. Wij wensen Paradoks uit zijn embryonale pamflettoestand te halen. Het aangenamer en leesbaarder maken zodanig dat het lezerspubliek zich zal uitbreiden. Dit zal misschien ten kosten gaan v/d tekstenkwantiteit maar Paradoks mag geen blad blijven voor 500 geflippte wereldverbeteraars. Daar heeft niemand iets aan. Paradoks moet uitbreiden nr. kunst, poezie, toneel, muziek, kort om alles waar U, lezer mee bezig bent en nergens kwijtgeraakt. Teksten aankondigingen van eender welke toestanden, stuur ze ons. Paradoks is niet van ons maar van U. Maak er gebruik van. We zoeken medewerkers op belangloze basis. (dus niets te verdienen, he, lieve telefonerende, afgestudeerde, werkzoekende RITS studenten) Voor ons, Jaak en Alfred gaat het doek v/h Theater der waanzin de eerste maal dicht. Het tweede bedrijf kan beginnen. Wij wachten op u lezer. op U!

ABONNEE

NAAM
ADRES
PLAATS

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor wie het betalen kan 500 fr

Voor al de anderen 250 fr

R : 001-1168602-22

OPSTUREN NAAR

belangrijk !!
NAAM PARADOKS
NIET VERMELDEN

POSTBUS 10
ETTERBEEK 1
1040 BRUSSEL

Ijzere staaf geen
gevaarlijk wapen

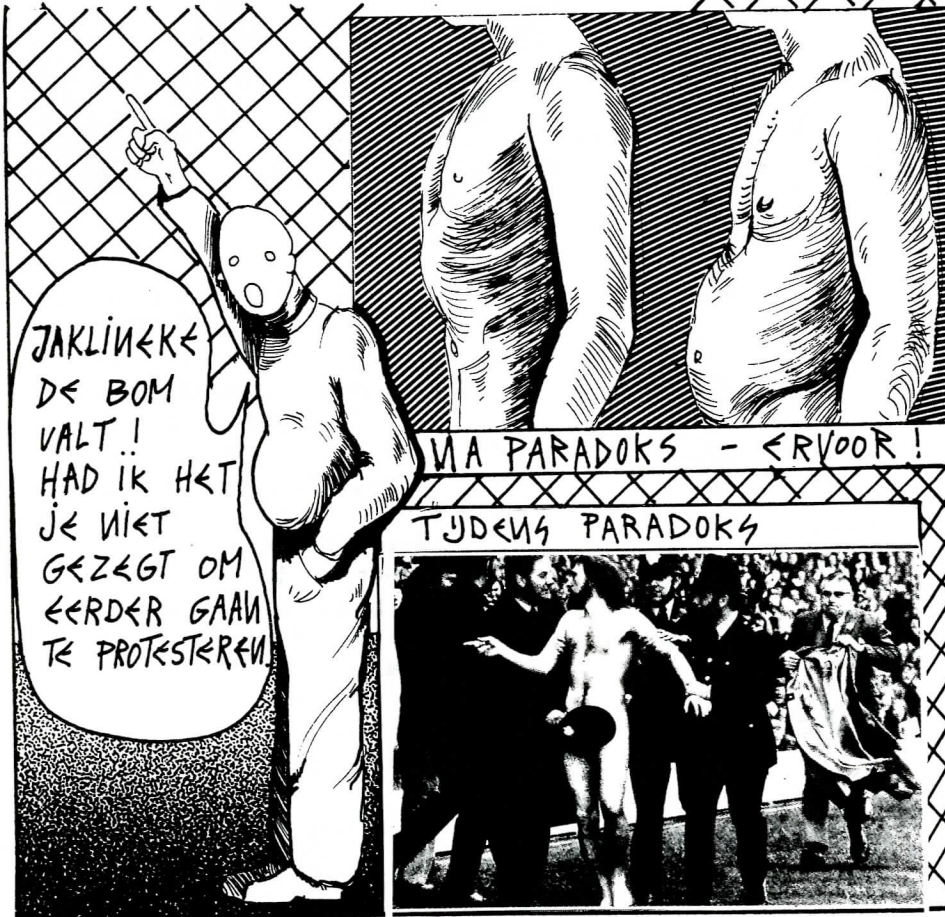
Op grond van de wet van 1933 oordeelde de rechter, dat de ijzere staaf niet kon worden beschouwd als een gevaarlijk wapen.

Reagan
Europese
pacifisten
door Moskou
«gekocht»

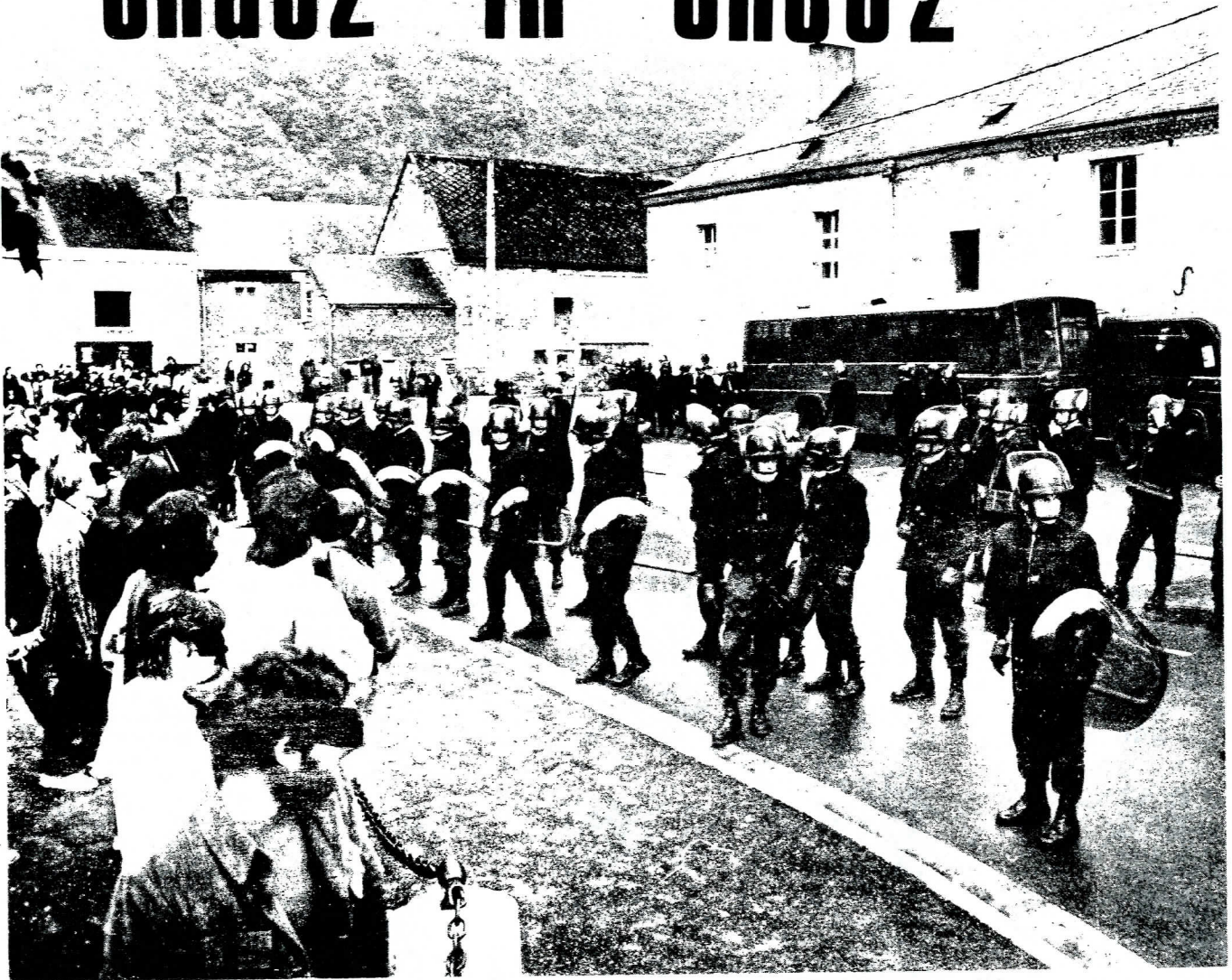
DE ZWIJGER NR. 3
Post pest Paradoks

«Paradoks» is een in een dreigende zwarte kافت gestoken tijdschrift, wordt uitgegeven door het handjevol anarchisten dat Vlaanderen (nog) rijk is. Nu worden vermeende en echte «anars» hier ten lande altijd scherp in het oog gehouden door de autoriteiten, waarschijnlijk vanuit de blijkbaar niet uit te roeien verwarring tussen anarchisten en terroristen. Ook «Paradoks» ontsnapt niet aan die domme verdenking. De uitgever klagen erover dat hun post wordt opengemaakt en niet altijd doorgestuurd, en ook dat het blad vaak niet bij de abonnees terecht komt. Op het centrale postkantoor van Etterbeek (waar de exemplaren voor verzending worden afgeleverd) weten ze van de prins geen kwaad. De exemplaren zijn er niet meer, en dus moeten ze wel verzonden zijn. Bureaucratische logica waar geen anarchisten tegen opgewassen zijn.

Abonnees, we verontschuldigen ons, maar er is een groot aantal van jullie ingezonden teksten verdwenen dank zij het Etterbeeks postkantoor (!) Inderdaad niet alleen verdwenen de PARADOKSEN v/d abonnees maar zijn ook al de brieven die de naam PARADOKS vermelden in lucht opgegaan. Voorlopig alle inzendingen alleen vermelden: postbus 10 Etterbeek 1. 1040 Brussel.

chaos in chooz

Chooz, een klein dorpje in de kom van de Meuze, een paar kilometer van de Belgische grens. Reeds jaren strijden de bewoners tegen de beslissing van de franse regering en het EDF (electricité de france) om een tweede kerncentrale bij te bouwen. In het voorjaar van '81 bracht de regeringswisseling, ten gunste van de socialist Mitterand, voor de ekologisten en de bewoners van Chooz een nieuwe hoop...echter een valse hoop. Ondanks beloften van Mitterand komt de kerncentrale in Chooz. Deze beslissing wordt toegejuigd door de top van de kommunistische partij die pro-nukleair is. Het verzet is echter verhevigd en het geloof in de burgerlijke democratie, die verre van democratisch is, is verzwakt... Een les voor anti-nukleairen in België.

KORTE HISTORIEK:

1962: aanbouw van de eerste kerncentrale van het type PWR (266MGWS)
1967-68: Er ontstaan 'moeilijkheden'. Door een ernstig ongeval moet er een grote hoeveelheid radioactief water in de rivier worden geloosd. (De Meuse voorziet in het drinkwater van Chooz en een deel van Wallonië en Brussel)
Over dit 'ongevalletje' wordt het publiek niet geïnformeerd. Sedertdien draait ze maar 6 maanden per jaar meer. De rest van het jaar is de centrale niet-productief. Na het ongeval moest de centrale zelfs twee jaar stilliggen!

1977: Onder de regering Giscard begint het onderzoek voor de aanbouw van een tweede kerncentrale. Het grootste deel van de bevolking heeft er genoeg van en verzet zich tegen het plan. Een komitee 'ter verdediging van het dorp' wordt opgericht.

Het blijkt zelfs dat het gaat om een BATTERIJ van 4 CENTRALES - elk van 1300MGW! Daarbij zou 150 ha. of 1/3 van de grond van het dorp worden ingepalmd.

1978-79: "EDF" beslist over de hoofden van de bevolking heen om met de bouw te starten. De definitieve strijd begint. De pro-nukleaire burgemeester is het mikpunt van het verzet. Bij de strijd vervoegt zich de vrije radio 'RADIO CHOOZ 'F Qui Peut'.

Waalse ekologisten sluiten zich aan.

September 79: Sabotage op het bouwterrein, opgeëist door het 'Front de libération des Ardennes'.

1980: Vanaf de maand mei start men met een nep-enquête voor het publiek. De bewoners wijzen dit af (een overgrote meerderheid is toch tegen de nieuwe kerncentrale) en starten een tegen-enquête.

De officiële enquête verdwijnt in het water van de Meuze!

Van dan af zijn er regelmatig demonstraties voor het gemeentehuis. De franse oproerpolitie (CRS) wordt ingezet tegen de bevolking en ekologisten.

Chooz wordt bezet gebied. De strijd wordt daardoor offensiever. Barrikades, molotofs, sabotage tegen traangas, rubberkogels, braakgas en de wapenstok.

Een rechtvaardig verzet die nog steeds leeft ondanks het zogenaamde socialistische Frankrijk van Mitterand.

1 DAG ANTINUKLEAIRE STRIJD IN CHOOZ.

Vrijdag 29 januari '82: een bus vertrekt van uit Gent naar Chooz. Drie uurtjes rijden en we zijn er.

Daar aangekomen stappen we het gemeentehuis binnen. Er is een vergadering van het aksiekomitee. Er wordt gesproken over komende aksies. Men heeft besloten om op ieder laatste weekend van de maand een manifestatie te houden. Zowel jongeren als oudere mensen steken het

niet weg dat de strijd hard zal worden -maar ze nemen het risico- het is tenslotte hun strijd tegen een maatschappij waar democratie een hol begrip is geworden.

Zaterdag 30 januari: na een slapeloze nacht wordt iedereen voorbereid op aksies die gaan gebeuren. Reeds in de vroege morgen werden molotofs klaar-gemaakt om een aantal objekten op het 'bouwterrein' in de fik te steken.

Ze schatten een hoge opkomst (1000-2000?) - Dit blijkt later niet het geval te zijn. Een deel van de manifestanten werden opgehouden aan de frans-belgische grens. Zo'n 400 à 500 mensen ver-

zamelen zich op het dorpsplein - oudere inwoners van Chooz, Parijse krakers en autonomen, Waalse en Vlaamse ekologisten...

De plannen die vooraf werden uitgewerkt vallen in diggelen, omdat er te weinig volk is. Snel worden er nieuwe aksies voorbereid - nogal improvisatories en chaoties. Een interventiegroep vertrekt om een boortoren in de fik te steken.

De rest van de groep vervoegt zich later bij de eerste. Een 'schijn'-aanval wordt uitgevoerd op een gebouw van het EDF, 200m van de kerncentrale.

Van uit de heuvels stormt men naar beneden met stokken en ander materiaal.

De CRS schiet met traangasgranaten - op het dak van het gebouw zitten flik-

ken met mitrailleurs. Later probeert men het gebouw te bereiken via weiden -doch de CRS chargeert en schiet met traan- en braakgasgranaten op manshoogte. Er wordt een hele tijd gevochten tussen demonstranten en de CRS. Eén demonstrant wordt neergeknuppeld en opgepakt. Een paar flikken worden gewond.

Tegen de valavond keren de manifestanten terug naar het dorpje. De CRS wil doorbreken tot op het dorpsplein maar worden teruggedreven door enkele manifestanten die met flessen en molotofs gooien. Er worden verscheidene barrikades opgeworpen.

Een half uur later komt er versterking. Eén barrikade wordt in brand gestoken zodat de CRS opgehouden wordt.

Bewoners openen hun deuren om eventueel vluchtende manifestanten binnen te laten.

Het aantal mensen verminderd echter, de CRS ziet de kans om schoon schip te maken met de resterende betogers.

Ze worden teruggedreven, o.a. rijd een bus van de flikken op de manifestanten in! Een aantal mensen worden opgepakt.

Ondertussen staat de bus uit Gent te wachten - De buschauffeur voelt zich niet op zijn gemak en maant ons aan om weg te rijden...wat we tegen ons goesting doen. Op de weg naar GIVET ligt een brandend autowrak die dienst doet als wegversperring voor CRS-wagens. Enkele mensen uit de bus verslepen hem. Zonder moeilijkheden geraken we over de grens...

Dit pamflet werd in Chooz uitgedeeld door een groep autonomen en krakers uit Parijs.

Door de toelating te ondertekenen voor de bouw van een tweede kerncentrale in Chooz (en dit via de goeverneur van het departement van de Ardenen) laat de socialistiese regering weer eens duidelijk zien dat ze zich niets aantrekt van de bevolking. Ze moet zelfs niets weten van een enquete onder het publiek...laat staan een brede nationale discussie over de kernenergieproblematiek.

Beste lezers,
Deze Paradoks is de eerste in de reeks van veranderingen die volgen. Met de hulp van Vzw Adrenaline gaan we paradoks uit de marginaliteit van 750 exemplaren oplage halen. Paradoks moet de spreekbuis worden van wat nu gebeurt en leeft en nergens aan zijn trekken komt.

Wij zoeken medewerkers, mensen die kunnen schrijven. Paradoks moet het overkoepelend orgaan worden dat alles onderbrengt in een degelijk tijdschrift. Maar dat kunnen we niet zonder u lezen. Help ons uit de marginaliteit. Help ons gelezen worden. Werk mee. Vermits we de nieuwe Paradoks totaal anders gaan aanpakken zal dat wel eventjes duren. Geduld dus.

De periode van de staat van 'genade' was enkel een poging om een minimumkonsensus te bereiken, gebaseerd op valse beloften om nu weer volledig de nukleaire kaart te kunnen spelen.

DE STAAT HEEFT DE SOCIALISTIESE PARTIJ INGEPALMD.

Dit is niet alleen zo met betrekking tot het nukleaire zaakje, maar geldt ook voor andere sociale aangelegenheden. De onbenulligheden waarop de staat toegeeft moeten enkel dienen om ongemerkt een arsenaal van maatregelen te kunnen doorvoeren, in de zin van een steeds grotere sociale en economiese controle; het verder installeren van een sociaal-democratie die gebaseerd is op het inkapselen van het verzet en op een brutaal afschrikingsapparaat.

HET BESTE IS VOOR MORGEN...

" Wij willen het beste voor vandaag, de kosteloosheid, de direkte en totale her-toeëigening van ons bestaan. We zijn hier in Chooz omdat we in de strijd van de inwoners tegen de kerncentrale ook onze eigen strijd als krakers herkennen. De strijd voor de herovering van de (sosjale) ruimte is ook het onze - met een gemeenschappelijke vijand: het STAATSAPPARAAT. Wij kennen het politieapparaat, de bewakers, de konfrontaties ermee; de dagelijkse wil van de staat om ons, jonge werklozen, immigranten, krakers of anti-nukleairen te zien verdwijnen. De anti-kernenergie beweging nu kan niet anders meer dan radikaal zijn. De herorganisatie ervan kan enkel gebeuren door de desillusie Tov. de valse beloftes te zien; door het geweld t.o.v. het geweld te plaatsen en kan niet gescheiden gebeuren.

Kernenergie is een verspreide infrastructuur die aanstuurt op MILITARISERING van de maatschappij. Vandaag gaat het ons erom klappen uit te delen aan het nukleaire programma zodanig dat het onuitvoerbaar wordt en dat de ware aard ervan wordt blootgelegd. Daar waar de nukleaire klan ons aanvalt is het ook kwetsbaar, moreel omdat het gebruik niet onder controle is, financieel omdat het niet rendabel is, materieel omdat het zich overal bevindt.

JAAK KIJKT UIT HET ERSTE
BEKNOPT RAPPORT V/D LIGA VOOR
DE VERWIJTING V/H HEELAL.

HET LEVEN IS
ONBELANGRIJK
WANT DE
DOOD IS
LEUWIE!

WETSONTWERP GRAMME

In januari 82 werden de boekhandlaren Van Gennep en Atenza in Nederland opgeschrikt door een inval van de politie. De inbeslagname van de PMC-papers (zie Paradoksnr 2 - Oktober 81) was hun doel. PMC-papers is een uitgave van de nederlandse anti-militaristische groep ONKRUIT. Deze bevatten staatsgeheimen over de inzet van het leger tegen de nederlandse bevolking. In PMC-papers nr 4 staat een klein artikeltje over de toestand in België.

Inleiding:

Voor het uitwerken van een plan voor de globale 'verdediging van het grondgebied' werd na 73 de commissie voor de nationale defensieproblemen (CNDP) opgericht. Deze commissie heeft in 79 in samenwerking met verschillende ministeries gewerkt aan het wetsontwerp GRAMME (vrm min v Binn. Zaken); "betreffende de uitoefening van sommige bevoegdheden in vredes-tijd".

Dit ontwerp is ontstaan in 72 op aandrang van de hoogste militaire gezagsorganen van de NAVO.

De Belgische oorlogswet uit 1916 moet volgens de NAVO worden aangepast overeenkomstig de NAVO-verdragen. In het CNDP worden plannen voorbereid die aan de militaire autoriteiten bevoegdheden geven die tot nu toe alleen aan burgerlijke autori-

teiten en de politieke gezagsdragers toegekend zijn (in vredes-tijd).

Op 21 februari 80 werden er in het Belgische staatsblad wettelijke maatregelen gepubliceerd (door min van verkeer) die het mogelijk maken om alle motorvoertuigen ook in vredes-tijd op te eisen en ter beschikking te stellen van o.m. het leger.

Ook voor andere ministeries zijn zulk soort maatregelen in de maak.

Het wetsontwerp Gramme is dus in feite één onderdeel van een groots opgezet project om de militaire autoriteiten in vredes-tijd meer bevoegdheid te geven. In België bestaat sinds '57 de wettelijke bevoegdheid om de rijkswacht (te vgl met de marechaussee in Nederland) in te zetten bij binnenlandse onlusten. Ook is elk distrikt kommandant van de rijkswacht gemachtigd om hulp van het leger in te roepen wanneer hij oordeelt dat de rijkswacht onvoldoende de orde kan handhaven.

Wetsontwerp Gramme en de Rijkswacht.

Dit wetsontwerp regelt bepaalde bevoegdheden in vredes-tijd. Het wetsontwerp bestaat uit 3 artikelen waarvan de belangrijkste de eerste twee zijn.

In art 1 kan de koning zonder dat hij de algemene mobilisatie van het leger afkondigt, de voor de oorlogstijd vastgestelde wets- of verordeningbepalingen van kracht verklaren. Dit met doel de naleving van de verplichtingen voortvloeiende uit de verdragen welke de veiligheid waarborgen te garanderen. Men doelt hiermee op de NAVO-verplichtingen om een ongehinderde doorgang van troepen en materieel te garanderen. Men kan dan "wettelijk": de telefoon afluisteren, vergaderingen verbieden, media censureren, huiszoekingen doen, fouilleren enz.

In art 2 wordt de verantwoordelijkheid van de ordehandhaving "bij heftige en uitgebreide ongeregelheden" overgeheveld van de regering naar het leger. Of te wel DE STAAT VAN BELEG tijdens vreedetijd.

Wordt dit wetsontwerp gekoppeld aan het recht van de distrikt kommandant van de rijkswacht om het leger in te roepen

Kortom: in België willen de NAVO-bevelhebbers op deze manier een directe greep krijgen op de binnelandse inzet van het leger om zodoende een vrije doorgang van troepen en materieel te garanderen

De belgische regering kan ook zo bij sociale onlusten wettelijk de grond-

wettelijke vrijheden beperken en het gezag overhevelen naar militairen.

Het wetsontwerp Gramme stamt uit de vorige regering maar kan vrij makkelijk terug bovengehaald worden door de rechtse coalitie CVP-PVV.

In haar regeringsverklaring stond o.a. dat de 'binnelandse veiligheid versterkt moet worden'. Met de volmachtenwet zal het vrij makkelijk zijn om een wetsontwerp à la Gramme er door te krijgen... roepen bij het handhaven van de openbare orde, dan is het mogelijk dat het leger op deze manier een "wettelijke staatsgreep" pleegt.

Grafstenen van het

socialisme

Polen, Polen en nog eens Polen. De linkse en rechtse pers staan bol van berichten over het land waar Jaruzelski en zijn lakeien nu de scepter zwaaien.

Men spreekt dan graag over het failliet van het sovjet-systeem. Nochtans is er

in Polen nooit sprake geweest van een 'sovjet-systeem' wat letterlijk betekent radensysteem...dat democratisch georganiseerd is. Nog in Polen, nog in het Oostblok hebben de arbeiders de beslissingsmacht in handen - mond toe en werken is de moraal in staatskapitalistische

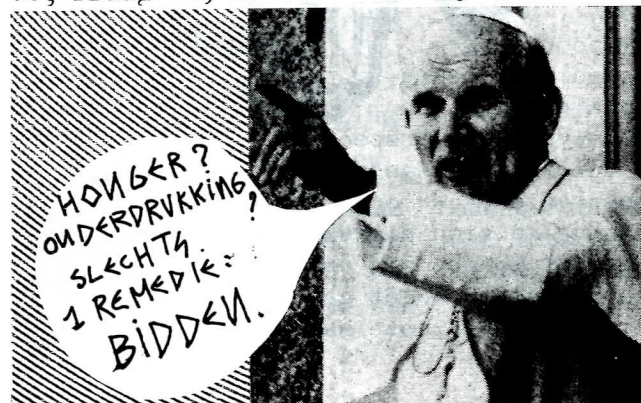
landen. De fabrieken, scholen, mijnen - alles behoort toe aan de staat en niet aan de arbeiders, boeren, studenten en scholieren. De strijd om een maatschappij in zelfbeheer werd dit onderdrukt door politici, militairen en de burgerij.

Een eeuw geleden werden de 'communards' door de franse burgerij genadeloos afgemaakt. De Parijse Kommune, voorbeeld van zelfstandige strijd, werd een bloedbad.

Na Wereldoorlog I werden de Spartakisten (waaronder Rosa Luxemburg) en de arbeidersraden in Duitsland met geweld onderdrukt. De redder van de 'orde' was de teerbeminde sociaal-demokraat Ebert - lieverd van de kapitalisten. In 1921 zond kameraad Trotsky zijn lieve zonen uit (ze noemden zich het Rode Leger) om de democratische arbeiders (die in ongecontroleerde raden georganiseerd waren) van KRONSTADT de nek om te wringen - het zou wel eens een voorbeeld kunnen geweest zijn voor de ontevreden Russische arbeiders en boeren. Ook de anarcho-kommunistische boerengeurilla van MACHNO werd hun te lastig - het moest maar eens gedaan zijn met anarchistische agitatie - orde en rust moest er heersen. De goelag bestond reeds voor Stalin.

In '37 moesten de Spaanse kameraden van de kommunistische Partij niet onderdoen voor hun Russische bloedbroeders. De Spaanse arbeiderspartij werd tegen de Spaanse arbeiders en boeren gebruikt om de kollektivisaties (het land aan de boeren, de fabriek aan de arbeiders) met geweld terug te schroeven. Vele leden van de anarcho-syndikalistische organisatie CNT (confederation national de trabajo) en de POUM (links-marksisten) werden opgesloten, gefolterd - vermoord. In die zin was de Spaanse KP de wegbereider van Franco, zonder dat ze het zelf wisten.

En de geschiedenis gaat door: Hongarije 56, Praag 68, El Salvador 80, Polen 81.

DOE ZOALS IK,
ZEND JE
VOEDSEL-
RESTEN
NAAR
POLEN

De Poolse machthebbers en Brezjnev hebben schrik van zelfstandige arbeidersstrijd - het moest eens kunnen leiden naar chaos, wanorde (in feite hebben ze schrik om hun machtsposities te verliezen). Dat Jaruzelski de noodtoestand uitriep is eigenlijk niet te verwonderen...het was de enige manier om het staatskapitalistisch systeem te redden.

...en de westerse banken zijn verheugd want Jaruzelski zal misschien zorgen dat de Poolse schulden snel afbetaald zullen worden...en de westerse politici zoals Reagan, Tindemans, Thatcher zijn o zo bezorgd om de arbeiders in Polen (en niet in hun eigen land: USA - Reagan ontslaat honderden stakende vluchtelingen - steunt de meest fascistische regimes in Midden- en zuid-amerika - laat schieten op Haitiaanse vluchtelingen en steekt ze in kampen enz..om van Thatcher en Tindemans of Smith maar te zwijgen)

De westerse burgerij en politici zijn schijnheilig op en top. Wat in Polen gebeurt is enkel interresant om hun politieke spelletje - 'stratego' - te spelen. Bijvoorbeeld om het militaire apparaat te versterken - de roep om meer schiettuig!!! En ook om grootmoeders verhaaltje te vertellen over het duivelse kommunisme en hoe het hier toch veel beter is dan 'ginder'... alsof het kleine beetje vrijheid dat hier bestaat een kadoo is van hun en niet het gevolg van jarenlange strijd en misère. Nee, van deze heren moeten we echt niets verwachten. Alleen de onderdrukten zelf zullen strijd moeten voeren voor een menselijker maatschappij. De Poolse arbeiders kan men alleen maar helpen door hier en vandaag te strijden tegen militarisme, multinationals, het imperialisme

SOLIDARNOŚĆ - heteronomie

VERSLUIS

stakingskomitees - autonomie

Het is reeds een kwart-jaar geleden toen het op een zondagavond in december demacht in handen had dit nog niet in handen hadden natuurlijk.

De bedoeling is nu wel duidelijk: het apparaat opzij schuiven en de enige kracht, door het politieke proces nl het 'onversleten' nemen en de staat van beleg afkondigen. verhaaltje dat iedereen nu al wel vanbuiten

Inhoeverre dit alles gebeurde in samenwerking of op bevel van de Russen laat mij volledig koud, het is zeker dat ze er voorstander van zijn en er dus wel ergens mee betrokken zullen zijn.

Het totalitair stalinistisch staatsapparaat wankelen geraakt, orde en wet zwakten af en ging pijlsnel achteruit. Financiële westen was onmogelijk geworden. Nu terug wat op zijn pootjes. De wester- aan hun trekken, omdat er eeb zekere is ingevoerd, dit is wat het westen nodig heeft om zijn verdere bestaan wordt het ideologisch door het westen kunnen ze ook anders ?

Integenstelling tot de Westerse staten worden er in de geen vormen van oppositie geduld. In het vorige heb Oosten als totalitair bestempeld, daar de organisatie staat en samenleving op een strikte wijze ge- wordt. De oplegging van de manier van leven komt duidelijk tot uiting. Onze samenleving, beter Westerse staten zijn eveneens totalitair, totalitair is niet slechts een terroristisch politieke ordening der samenleving, maar een niet terroristische economische ordening die de behoeften manipuleert belangen. Zo wordt er natuurlijk een gegaan. Toch bestaat er hier een (allerhande linkse partijen) gaan echter niet veel verder structuren, zij laten gemanipuleerde behoeften maar kunnen zich niet globale verandering omdat ze bij de samenleving hoort. De oppositie partijen in onze samenleving zijn

genomen, Poolse leger voorzover ze

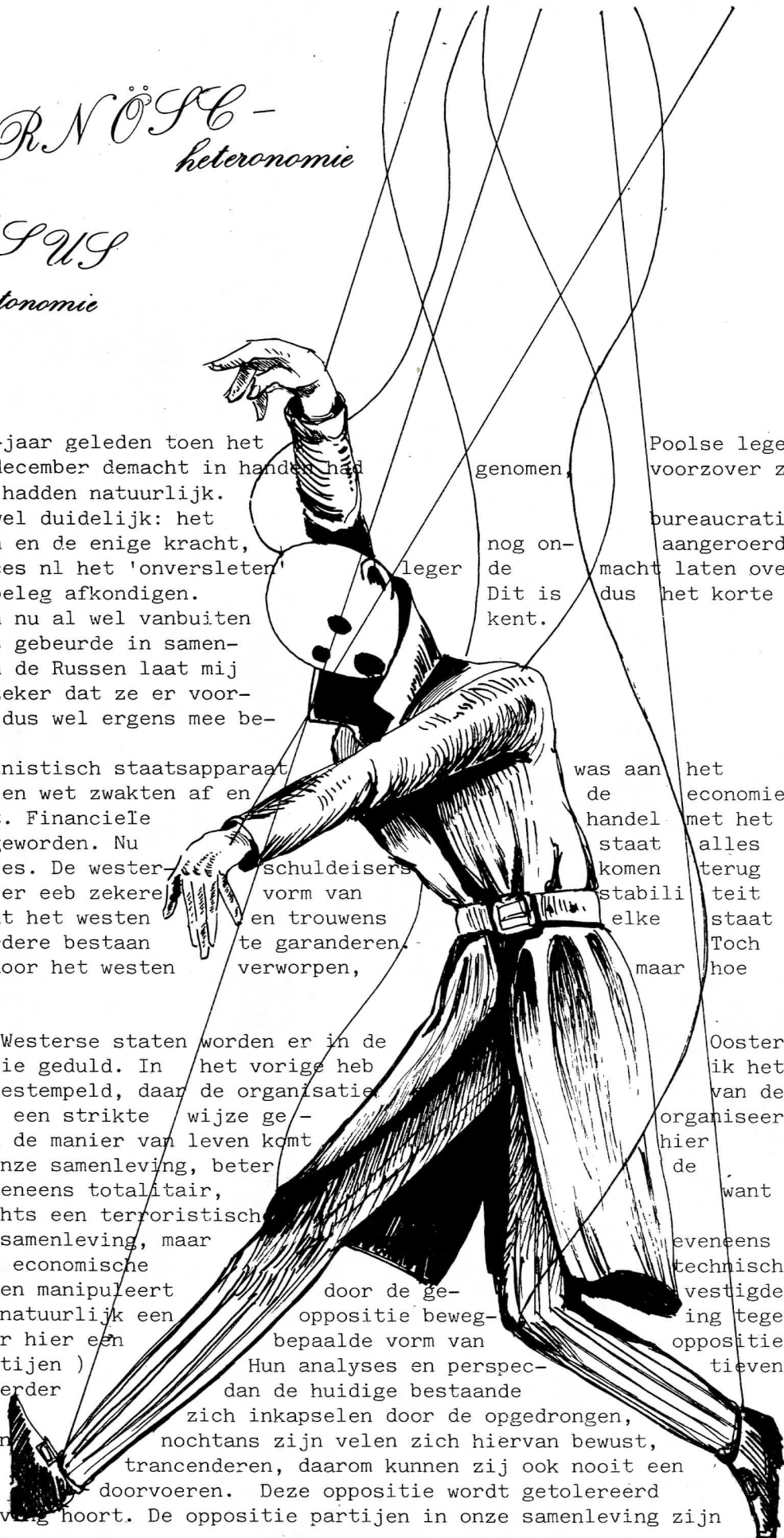
leger nog on- de macht laten over- Dit is dus het korte kent.

was aan het de economie handel met het staat alles komen terug stabili teit elke staat Toch hoe

Oosterse ik het van de organiseerd hier de want

eveneens technische vestigde ing tegen- oppositie, tieven

door de ge- oppositie beweg- bepaalde vorm van Hun analyses en perspec- dan de huidige bestaande zich inkapselen door de opgedrongen, nochtans zijn velen zich hiervan bewust, transcenderen, daarom kunnen zij ook nooit een globale verandering doorvoeren. Deze oppositie wordt getolereerd omdat ze bij de samenleving hoort. De oppositie partijen in onze samenleving zijn

ingekapseld en vormen dus geen reeël gevaar voor de gevestigde machten in tegendeel, ze maken er deel van uit. Alleen door de woede, de angst en de transcendente gedachte zal een beweging zich niet laten inkapselen. Alleen door de autonome strijd en agitatie berustend op de directe democratie kun je je leven zelf inrichten zoals je dat wilt. Terwijl in het westen de 'oppositie' deel uitmaakt van de samenleving wordt dit zelfs in het Oosten niet geduld.

In dit kader moet het ontstaan (en verdere evolutie) van Solidarnosc gezien worden.

Toen de scheepswerken van Gdansk op 14 december in staking gingen had men een bepaald eisenplatform opgesteld. Deze arbeiders hadden zich autonoom georganiseerd in stakingscomitees. Na tussenkomst van de KOR werd de eis voor een vrije vakbond bovenaan hun eisen platform geplaatst. Reeds vlug na de opname van deze eis kon men een hierarchisering constateren in de stakingscomitees. In het begin werkten de stakingscomitees praktisch autonoom, ze werkten met verkozenen, maar waren elk moment herroepbaar. Na de eis voor een vrije vakbond waren het vooral specialisten en intellectuelen (van oa. de KOR) die zich met de stakingscomitees gingen bemoeien met als gevolg dat de autonomie van de comitees tenondergingen en de authenticiteit van elke arbeider beknot werd, erg-er nog: de strijd voor een vrije vakbond werd de enige strijd die er nog gevoerd werd, in onderhandeling met de Poolse autoriteiten

Na de oprichting van Solidarnosc was zijn wezen al vlug bekend. Hun hoofdrol, zoals alle vakbonden trouwens is, of beter was, het doen aanvaarden van de 'burgerlijke logica der offers' en hun onderwerping voor een beter functioneren van de economie. Een economie die vandaag zowel in het oosten als in het west en gebaseerd is op vervreemding en uitbuiting!

Door het absorptie vermogen van de Poolse staat, en andere staten, wordt aan de vakbond haar wezenlijke kracht als verzetsbron of beweging onttrokken en lijft deze in.

Laat me het even anders stellen: er bestonden drie aan elkaar tegengestelde krachten, 1 de arbeiders als stuwende kracht 2 de vakbond als tegenwerkende kracht van de eerste, door haar inlijv-

inlijvingsvermogen als strikte organisatie. 3 de staat als tegenwerkende kracht door haar absorptie- en inlijvingsvermogen.

De inlijving van de vakbond als organisatie was dus niet een wezenlijk probleem voor het staatsapparaat, dit voltrok zich reeds vlug na de oprichting van Solidarnosc. Om deze reden zagen vele arbeiders hun isolement in. Er deden zich spontane stakingen voor waarop solidariteit geen vat had. Ze dreigden er zelfs mee opnieuw interbedrijfscomitees (MKS) op te richten en deden dit zelfs ook.

Om deze reden zag de stalinistische staat zich genooddaakt om een staatsgreep te forceren om de inkapseling van zowel de vakbond, maar als belangrijkste om de autonome beweging in te kapselen en de totale onderdrukking een succes te laten worden.

De volgende hypothese zal waarschijnlijk niet te ver van de werkelijkheid liggen: Walesa zal spoedig op vrije voeten rond huppelen, hij zit trouwens niet vast) Aan Walesa zal gevraagd worden om de onderhandelingen met de Poolse autoriteiten terug aan te vatten, een 'vrije vakbond' zal dus kunnen bestaan, in het kader van het staatsapparaat. Dit is evenwel niet de hoofdbedoeling: Walesa en heel de top van de vakbond zullen gebruikt worden als marionetten om de autonome creches voor goed van de baan te vegen. Eenmaal de vakbond terug aan bewegingsvrijheid wint zullen ze zich niet meer bekommeren om de duizenden gevangenen, het gespreksonderwerp zal uitsluitend handelen over de existentie van de vakbond: **SCHIJK dus!!**

Zowel de vakbond als inlijvings orgaan als de staat als repressie orgaan zullen diegenen verpletteren die opkomen voor een authentieke bevrijding. Leve de vrije vakbond Solidarnosc roept iedereen in het westen van links naar rechts en van boven naar onder.....laat het woord solidariteit voor wat het is, maar tracht het woord om te zetten in realiteit!!

QUE FAIRE ? (80 jaar later).

=====

=====

=====

Het **cnv** (constructief Nihilistisch Verbond) wenst u voorspoedig een '1984'
Vanuit onze torens aanschouwen wij vol-dromend het hypocriet geploeter.
De levens van de slapende kudde/massa zijn leeg en zinloos.
Recht op Vervreemding en Frustraties voor Allen, wensen wij u toe.
Ook wij wachten op de bom.
Toch nog snel jullie deze parel (Pools verzetslied) voederen.

*Jongens uit Grabowka/jongens uit Chylon
de politie greep vandaag naar de wapens
We stonden er trots tegenover
en gooiden met stenen-Janek Wisniewski is gevallen.*

*We droegen hem op een deur
Langs de Swietojanska
tegen de kogels in
tegen de tanks.
Jongens uit de dokken
wreek je kameraad-Janek Wisniewski is gevallen.*

*Geschal van granaten/gas in de lucht
regen van slagen daalt op de arbeiders neer.
Kinderen sneuvelen,
de oudjes en vrouwen-Janek Wisniewski is gevallen.*

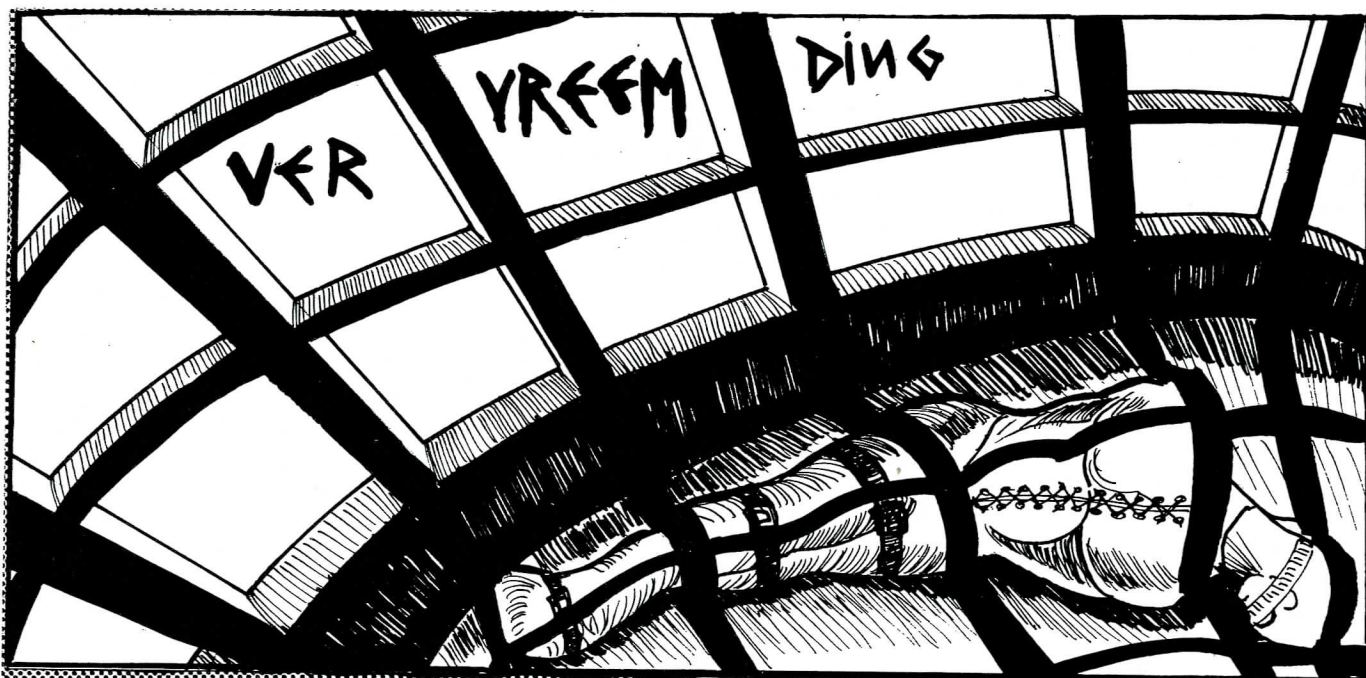
*De ene is gewond
een ander gedood.
De bandieten (van Slupsk)
willen bloed.
Dat was de partij
die op de arbeiders schoot-Janek Wisniewski is gevallen.*

*Dokwerkers uit Gdyn/dokwerkers uit Gdansk
ga naar huis
de slag is over
De wereld hoorde dat aan
en zei niets-Janek Wisniewski is gevallen.*

Zijn jullie geestelijk en gevoelsmatig niet allemaal in
dezelfde toestand als Janek Wisniewski ?...

...terwijl de naald zich in het vlees boorde,
de bevrijdende heroïne achterlatend,
vereeuwigde hij half-onderbewust de ironie...
De krankzinnige ziet het getto sluiten.

De zerk is de laatste steen in de muur.

De mens is in zijn bestaan vervreemd. Vreemde of 'onechte' behoeften worden aan het individu opgedrongen door bepaalde belangengroeperingen die gebaat zijn bij zijn onderdrukking en vervreemding: het zijn behoeften die zware arbeid, ellende en onrechtvaardigheid laten voort bestaan. Dit soort behoeften bezit een maatschappelijke inhoud en functie, welke bepaald worden door externe krachten waarover het individu geen zeggenschap over heeft: de ontwikkeling en de bevrediging van deze behoeften zijn heteronoom. Hoezeer het individu deze behoeften tot de zijne gemaakt heeft, hoezeer hij zich ermee identificeert en zichzelf erkent in de bevrediging ervan, tóch blijven ze wat ze oorspronkelijk waren: voortbrengselen van een samenleving waarvan het voornaamste belang onderdrukking vereist.

De arbeid en meer bepaald de productiewijze is gebaseerd op winst en niet op behoefte. Een individu werkt niet omwille van de arbeid zelf, noch omwille van een bepaalde vorm van zelfrealisatie door de arbeid! De enige reden waarom men werkt is om geld te verdienen, om in leven te kunnen blijven. De arbeider verkoopt zich dus, de zin van zijn arbeid bevindt zich buiten zijn werk nl. het loonbeursje. Zowel zij die hun arbeid moeten verkopen, als zij die buiten het arbeidsproces staan (werklozen, gepensioneerden... maw. andere gesalarieerden) alsook zij die de productiemiddelen bezitten zijn vervreemd, vermits ze het

slachtoffer zijn van een systeem dat hen geen ruimte laat tot zelfverwezenlijking. We leven in een wereld waarin alles ,geprogrammeerd is, zelfs onze eigen vrije tijd en onze ganse levenswijze!

Vanuit deze optie vertrekkende behandel ik vervolgens chronologisch volgende aspecten van vervreemding: vervreemding tegenover de arbeid, vreemdheid tegenover de medemensen en de vervreemding tegenover zichzelf.

De vreemdheid tegenover zijn medemensen uit zich vooral in de relaties onderling. De relaties die er heersen tussen de individuen in de samenleving zijn gebaseerd op autoriteit (macht-gezag). Patroon-arbeider; vader-kind; man-vrouw; kind-hond.....

Relaties worden bekeken uit de bril van de heersende opvattingen, de heersende moraal. Deze moraal wordt van buitenaf opgedrongen. Mensen gaan met elkaar om en behandelen elkaar op één zeer generaliseerde wijze. Het zijn 'rolvertolkers'. Er wordt de mens steeds minder plaats gelaten voor eigen uitingen. De gesprekken verlopen zonder ons, boven ons, zelfs in ons bijzijn want men spreekt voor, door en over ons. Het zakelijke gesprek deed zijn intrede, waarbij men in kaders praat en moet opletten om niet uit te glijden.

De mens is eveneens vervreemd tegenover zichzelf. Zijn leven wordt bepaald door een doel. Hij streeft naar iets, dit iets is luxe, welvaart,... kwaliteit telt niet mee. De geldcultus overheerst

in het leven. Het individu stelt zich niet meer de vraag waarom doe ik dit of dat, maar hij vegeteert, hij laat zich meedrijven door de stroom. Valse doelen hebben zich gesteld. Hij is zelfs zo vervreemd dat hij zich niet eens bewust is van het feit dat hij vervreemd is.

Vervreemding uit zich op verschillende vlakken, zie hier enkele:

agressie: De vervreemding wordt steeds door het onderbewuste opgenomen. Er doet zich een opeenstapeling, waarna een uitlaatklep gevonden dient te worden (cfr. frustraties). Hieruit voortvloeiende kan men de rellen tussen jongeren en ordestrejdkrachten, gevechten tussen mensen (die voorheen vrienden waren), het stoer doen, het slaan van kinderen, dieren... en het verkrachten van vrouwen (seksuele frustratie) benaderen.

frustratie: Vervreemde relaties zijn onnatuurlijk, het gezin is onnatuurlijk. Gevoelens worden onderdrukt in de (seksuele)relaties tussen individuen. Hierdoor ontstaat vaak neurose, seksisme en taboes.

stress: Men kan onrustigheid en constante nervositeit constateren bij de hedendaagse mens. Het gevolg hiervan is dat velen kettingrokers zijn, er treedt verslaving op, maagzweren... Hier moet wel opgemerkt worden dat het fysische en het psychische met elkaar verbonden zijn. Stress is een gevolg van de allomheersende tijd, het opgelegde ritme in deze wereld.

apathie: Het in niets zin meer hebben, er compleet onverschillig tegenover staan, berusting.

verveling: Eenzaamheid, zelfs in gezelschap met anderen, bekomt men door naast elkaar te praten. Er is een gevoel van leegte, dat door niets wordt opgevuld. Elke creativiteit en spontaniteit ontbreken. De verveling komt ook tot uiting in onze cultuur, door haar uitwegloosheid en eentonigheid, er bestaat geen object meer.

Het zou verkeerd zijn vervreemding los te koppelen van onder andere vernoemde symptomen. Er bestaat wel degelijke wisselwerking tussen al deze aspecten. Toch kunnen we een centrale draad vinden die doorheen al deze aspecten geweven is nl. macht. Overal waar een autoriteit bestaat, hoe subtiel ook, treedt er aliënatie op. Mensen zullen innerlijk dood blijven, er zal geen communicatie zijn en de kudde-mentaliteit

zal blijven heersen zolang er vervreemding en dus een bepaalde vorm van macht bestaat!

Indien er bevrijding mogelijk is dient dit te gebeuren op drie vlakken:

- geestelijk
- gevoelsmatig
- maatschappelijk

Geestelijk kan men in staat zijn zich af te zetten van de heersende denkwijzen dat moet leiden tot een authentiek denken en gezondwording van de crisis (geestelijk) bekomen door de vertwijfeling.

Als enig criterium kan men de kritiek nemen en op deze manier elke filosofische en zeker ideologische stroming onderzoeken, beseffende dat zij een product is van vorige denkwijzen en van haar tijd alsook de sociale situatie en zodoende nooit geen universele waarheid kan bevatten. Elke filosofie dient dan ontrafeld te worden opdat duidelijk zou worden hoe ze gegroeid is. Pas op deze manier kan elk conformisme en dogmatisme in het denken opgeheven worden. Niet alleen het resultaat maar ook de denkwijze zelf moet steeds in vraag gesteld worden. De wetenschap bv. is een

ideologie, vandaar dat het Marxisme voorbijgestreefd is. Marx heeft nooit kritiek geleverd op de wetenschappelijke denkwijze, wat dat betreft is het Marxisme dan ook een vervreemde denkwijze.

Gevoelsmatig is het best mogelijk zich te realiseren, dwz. de burgerlijke moraal naast zich neer te leggen. Als alternatief voor het gezin verschijnt dan de 'commune', die echter wel met materiële problemen te kampen blijft hebben vermits zij zich nog steeds in deze samenleving zal bevinden. De bezitsverhouding man-vrouw wordt vervangen door de vrije uiting van gevoelens, waarin jaloezie en haat opgeheven kunnen worden.

Een deel van het onderbewustzijn dient opgenomen te worden in het bewustzijn. Denken en voelen staan met elkaar in wisselwerking, vandaar dat een scheiding tussen rationele en irrationele een gevolg is van vervreemd denken.

Tot slot het maatschappelijke. Centraal hierin staat de opheffing van elke autoriteit. Het probleem is dat dit enkel kan gebeuren wanneer de massa ophoudt massa te zijn en een bundeling wordt van authentieke individuen. Men kan pas vrij zijn wanneer allen vrij

zijn; de existentiële vrijheid. Systeemverandering is dus een kwestie van microstructuur, van individuele bewustwording. Vandaar dat de scheiding in deze wereld niet ligt tussen links of rechts maar tussen libertair en autoritair.

Kan nu zo'n bewustwording door iedereen verkregen worden? Zal een deel van de mensheid niet blijven in ketens leven en zal niet slechts een enkeling erin slagen zich te bevrijden en te verwezenlijken ???

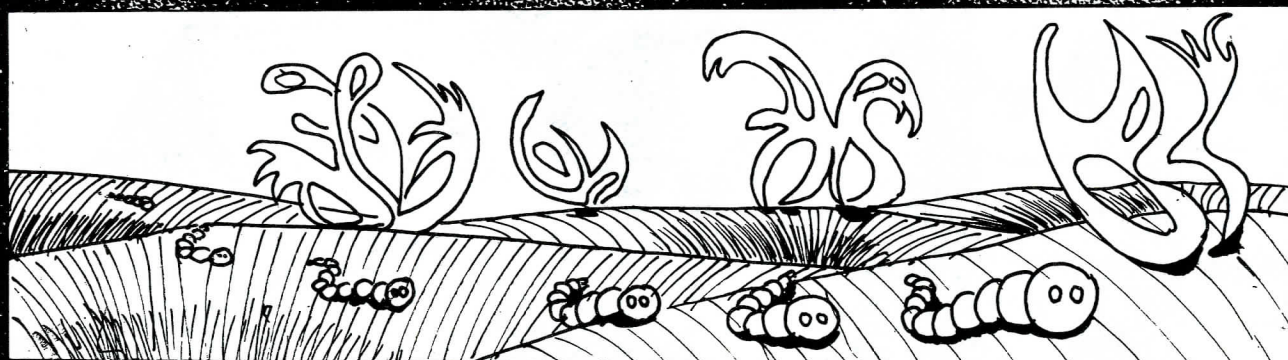
Vervolgens behandel ik beknopt twee concrete punten die een weg kunnen banen naar de bevrijding en de zelfverwezenlijking: volledige automatisering van de arbeid (cfr. paradoks 2 dossier werkloosheid); de kunst.

* "Volledige automatisering in het rijk van de noodzaak zou het terrein der vrije tijd ontsluiten als de dimensie waarin het privé-leven en het maatschap-

pelijk bestaan van de mens zich zouden vormen. Dit zou de historische transcendentie naar een nieuwe beschaving betekenen."

Kunst is zelfrealisatie van het individu. Er kan gebruik gemaakt worden van het gevoel van de leegte, van de eenzaamheid ...om te schrijven, te tekenen, te schilderen, te musiceren... Zij verleggen het knooppunt tussen bewuste en onderbewuste dichter bij het laatste. In de kunst gaat het steeds om een geheim om de zeggings van het onzegbare. Het kunstwerk is het resultaat van creatieve sublimatie. De onbevredigde driften worden opgeheven in een hogere, symbolische wereld. Door deze opheffing of overstijging emancipeert de kunst zich van het heersende universum van denken en doen en schept een wereld die niet in de gegeven wereld is, een realiteit die de bestaande realiteit uit mekaar doet spatten.

De verbeelding en het esthetische als hoogste goed!!!

onkruid in b g t v vpro

Zondagmiddag 17 januari opende de Nederlandse antimilitaristische groep Onkruid de eerste tentoonstelling van de beruchte Provinciaal Militair Commando- documenten in PARADISO te Amsterdam.

Deze documenten, waar we het in Paradoks al dikwijls over gehad hebben, werden een paar maanden geleden uit een NATO-gebouw gejat en brachten heel onfrisse praktijken van het leger aan het daglicht - met name " de inzet van het leger tegen de eigen bevolking " Bv; inzet tegen anti-kernenergiedemonstranten die reeds toegepast is in DODEWAARD jongstleden waar het leger logistieke steun verleende en de Belgische Rijkswacht kwam kijken hoe men de orde moet handhaven.

'n Andere onthulling was het feit dat er een lijst bestaat van mensen, die er van verdacht worden tot een geheim links netwerk te behoren. Deze personen worden nu reeds in de gaten gehouden en dienen, volgens 't dokument in kwestie, bij het uitbreken van zware konflikten in Nederland, direkt te worden uitgeschakeld.

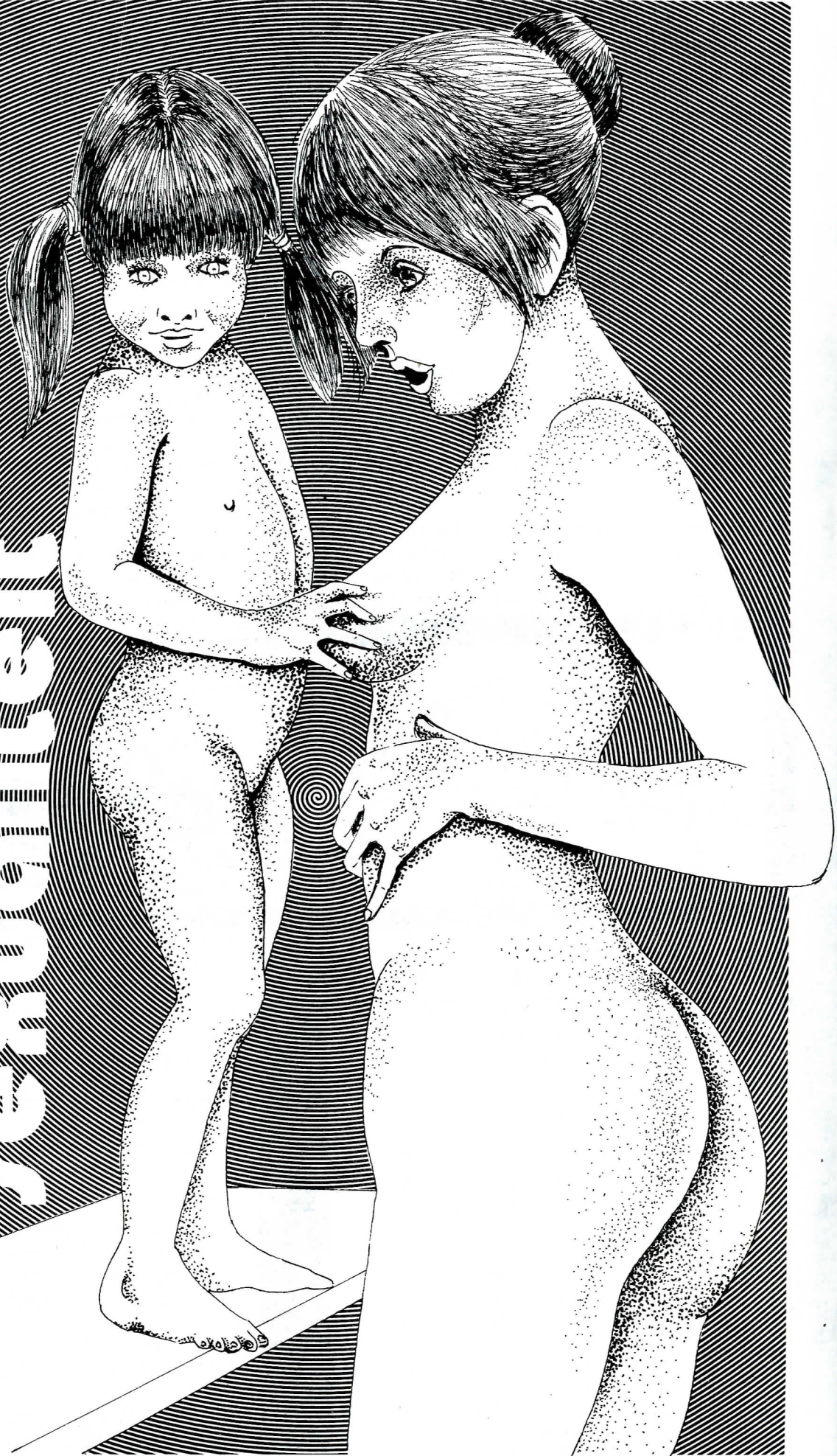
Deze lijst omvat o.a. verschillende namen van bekende politici en journalisten.

Op maandag 18 januari viel de politie binnen en verwijderde de tentoongestelde documenten die overigens kopiën waren van de bestaande echte documenten.

De tentoonstelling trok gedurende zijn korte bestaan 3000 mensen...

GEEN MAN, GEEN VROUW, GEEN CENT VOOR HET MILITARISME!!!

Kindergarten
sexualiteit

Er wordt de laatste tijd nogal eens over pedoseksualiteit gepraat maar vooral geschreven. Lezers van 'Paradoxs' zal het onderwerp wel niet vreemd in de oren klinken. En de pedoseksuelen onder het lezerspubliek kunnen steeds terecht bij ons want het stereotiepe beeld van de ouwe, vieze kinderverlokker (meestal nog met snoep!) ...die het knaapje zijn onschuld ontleent...willen we doorbreken.

De pedo heeft het trouwens heel moeilijk, om over zijn seksuele gevoelens en aangetrokkenheid tot kinderen te praten met mede-volwassenen. En als hij/zij daartoe het lef heeft, betekent dat nog niet dat hij/zij erin slaagt, die gevoelens aanvaardbaar te maken, verre van het als gelijkwaardige vorm van seksualiteitsbeleving te laten appreciëren. Trouwens de feiten zijn er: de absurde mythes rondom deze vorm van relatie eisen nog jaarlijks hun tol aan slachtoffers. Nog steeds staat er op "ontucht met minderjarigen", term die op zich al een veroordeling inhoudt, een vrij zware gevangenisstraf (art 372). De verhoren, afgenomen van 't kind of de volwassene onder de hoede van Vrouwe Justitia, hebben veelal nare en traumatische gevolgen.

We moeten immers geen illusies koesteren: "Kinderseksualiteit, het feit dat kinderen wel degelijk seksuele gevoelens en verlangens kennen, is algemeen aanvaard"...dat zal misschien zo zijn binnen een heel kleine kring maar de overgrote meerderheid (ook zogenaamde progressieven zoals Piet Van Eeckhout) van de bevolking zit nog steeds met een zondegevoel als er over hun eigen seksualiteit als volwassene gepraat worden.

Hun belevenissen als kind willen ze soms toch wel eens kwijt, in heel besloten kring dan, en steeds vergezeld van: "Dat was toch durven...ze hadden het eens moeten weten..." Ze3 staat hier dan in de eerste plaats voor ouders, maar tegelijk en evengoed voor de pastoor (kerk) en de politie (staat, overheid).

Veel volwassenen denken dat zij als kind uniek waren met hun gevoels en spelletjes (buiten die kinderen waarmee ze 't deden dan). Daardoor praten ze er niet over en loochenen ze de verlangens van hun eigen kinderen. En als die verlangens uitgaan naar de volwassenen, zit het helemaal scheef...dat kan gewoon niet!

INFO EN AKSIEGROEP RONDOM KINDER- EN PEDOSEKSUALITEIT TE GENT.

De man of vrouw in kwestie moet het kind verleid hebben; met mooie verhaaltjes, met snoep...en het kind liep er in, en wordt nu misbruikt. Het beeld van de fysische overheersende volwassene versterkt dan nog die idee van macht en misbruik. Wij willen een poging ondernemen om de mentaliteit inzake seksualiteit te helpen veranderen. Maar wij zullen onze activiteiten toespitsen op pedoseks. en onafscheidbaar daarvan verbonden, kinderseksualiteit. Wij kozen STIEKUM als naam; een Info- en aksiegroep ter DETABOEERING van Kinder- en Pedoseksualiteit. WE willen mensen informeren over intieme relaties tussen volwassenen en kinderen, tussen kinderen onderling. Vanuit onze eigen ervaring en met behulp van degelijke wetenschappelijke informatie en deskundige bijstand zal er naar gestreefd worden pedoseks uit de taboesfeer te halen, bespreekbaar te maken, om dusdanig te groeien naar een publieke en juridische gelijkberechtiging van deze seksualiteitsbeleving.

Seksuele voorkeur mag niet langer meer de aanleiding zijn tot repressie! Behalve de bevolking informeren willen we mannen, vrouwen en kinderen die met persoonlijke vragen of problemen rondlopen op dit gebied een zekere opvang bieden.

Adressen:

C.S.V - Willem Tellstraat 13, 9000 Gent.

STIEKUM: zelfde adres tel. 091/250652.

Deel 1 : GUATEMALA

Inleiding:

Men ligt er niet elke nacht wakker van. Maar toch ligt er ergens in Latijns-Amerika een land drie keer zo groot als België, met zo'n 6 miljoen inwoners, waar heel wat mensen 's nachts niet durven slapen. Door reisbureaus wordt het land afgeschilderd als een zonnig en avontuurlijk vakantieoord, dat met zijn typische indiobevolking, en zijn rijke mayacultuur voor de leergierige toerist heel wat in petto heeft. Doch deze toerist zou dra geconfronteerd worden met de dagelijkse portie politieke moorden. Guatemala is pas op het einde van de jaren zestig in het nieuws gekomen. Immers, een V.S.-ambassadeur was gegijzeld door linkse guerilleros. Terloops werd dan vermeld dat de United Fruit (vroeger United Fruit) Company er een monopolie heeft en dat een deel van de bevolking verpauperd. In het begin van de jaren zeventig komen er enkele werken uit van mensen die er geleefd hebben of er op bezoek zijn gegaan (+). Nadien werd het weer stil, ofschoon de toestand onveranderd was gebleven.

In 1979 lanceerde Amnesty International een protestcampagne. Het bleek dat repressie en terreur evenzeer voorkwamen als er bananen groeiden. Is er misschien een oorzakelijk verband tussen zij die bananen exploiteren en zij die ze nooit kunnen eten omdat ze te duur zijn? Is de katalysator tussen beide misschien het leger? Hebben we hier te maken met verdekt kolonialisme? Van wanneer bestaat er imperialistische overheersing? Door wie wordt er overheerd?

Een volk dat verdrukt is, heeft niets anders te verliezen dan haar ketens. Heeft er in de geschiedenis van Guatemala een periode geweest dat de ketens gebroken werden? De geschiedenis van Chili ligt ons nog fris in het geheugen. Het regime van de democratisch verkozen president Allende werd er door CIA, ITT en extreem-rechts omvergeworpen. El Salvador is het volgende land dat lijkt te volgen. Hoe staat

het met het verzet in Guatemala? Welke politiek volgt het imperialisme? Is er een nooduitgang voor de Guatemalteekse hel?

Om op deze vragen te antwoorden, hebben we het werk ingedeeld in volgende hoofdstukjes:

- Korte historiek
- De sociaal-economische toestand
- De invasie
- Het leger aan de macht
- Het economisch imperialisme v/dVS
- De jaren zeventig: verdeeldheid binnen rechts opkomend verzet
- Hoe moet het nu verder?

Korte historiek

De oorspronkelijke indio-bevolking met haar zeer gevarieerde maya-quiché-cultuur, werd sedert 1524 (begin conquista onder leiding van Pedro Alvarado) systematisch onderdrukt en waar mogelijk uitgeroeid. Bij het uitroeien van de onafhankelijkheid (1821) hadden de 3% Spanjaarden en mestiezen de touwtjes in handen. Zij exploiteerden, dreven handel, monopoliseerden de administratie en waren eigenaar van uitgestrekte latifundia. Na opgenomen te zijn in een unie met El Salvador, Nicaragua, Honduras en Costa Rica, werd in 1838 de republiek afgekondigd. Politiek bleef Spanje de baas. De economie (in handen van de plaatselijke oligarchie gekomen) werd in het koloniale systeem opgenomen. (1)

Tot 1944 gaat Guatemala gebukt onder dictaturen. De despoten volgen elkaar op. (2) Wanneer in 1921 een eenheidsbeweging probeerde de band en met de buurlanden nauwer aan te halen (wat een periode van relatieve vrijheid en democratie betekende) brachten de VS de regering ten val. Een nieuwe dictator volgde.

Het doel van deze autoritaire regimes was tweërlei: het instandhouden van de feodale produktieverhoudingen ten voordele van de landbouw oligarchie en gunstige voorwaarden scheppen voor de intocht van het Noord Amerikaanse kapitaal. (3)

Aan het hoofd van het Amerikaanse imperialisme stond de United Fruit Company, die reeds in 1901 de bananenproduktie monopoliseerde. (4) Via haar dochteronderneming International Railroads of Central America

(IRCA) kwam ook het transport in haar handen. 80% van de elektriciteitsproductie werd gecontroleerd door de Empresa Electrica de Guatemala (m.a.w. de Electric Bond and Share). Wanneer in 1944 Jorge Ubico (die in 1939 samen met nazi's defilerde) moest aftreden, vormden de VS-bedrijven een staat in de staat. (5)

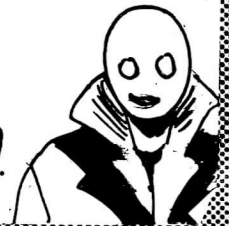
De Guatemalteekse geschiedenis sinds 1944 valt in een aantal perioden uiteen. De periode 1944-1954 is er een van burgerlijke democratie. De feodale periode wordt definitief afgesloten. Er

worden stappen gezet in de richting van meer sociale rechtvaardigheden en nationale soevereiniteit. In 1954 wordt dit liberale bewind door een putsch en een invasie vervangen door een dictatuur die volledig de Amerikaanse kaart speelt. Echter, er is één groot verschil met de voorgaande dictaturen. Het leger treedt op als politieke factor. De legertop heeft zelf bezit dat veilig gesteld dient te worden.

Een periode van bloedige repressie en verkiezingsfraude is aangetreden.

Een laatste fase treedt in met de overwinningen van het Nicaraguaanse FSLN (Sandinistisch Front). Zij verdreven hun dictator. In Guatemala wordt het verzet sterker, en geraken leger en burgerij internationaal geïsoleerd. Wordt Guatemala na Nicaragua en mogelijk na El Salvador of het volgende Latijns-Amerikaanse land dat zich vrij zal vechten?

DE AVONTUREN VAN JAAK EN ALFRED IN WERKELYKHEIDSTATION 9.

MARTELAARS GEVRAAGD.
-lezersbrief-

... Martelaren dus ... die indruk krijg ik toch als ik de diverse achtereenvolgende "Paradoxen lees. We weten onderhand al wel dat we in een politiestaat leven. Wie dat niet (wil) we(e)t(en), zal het ook niet meer te weten komen, of er moest al bijna een wonder gebeuren. Daarom zie ik ook het nut niet in van acties die enkel op publiciteit gericht zijn en verder geen praktisch nut hebben, maar wel strenge repressie voor de uitvoerders van de actie tot gevolg hebben. Kijk eens, als je affiches plakt verwacht je geen korrektionele straffen, als je simpel betoogt, verwacht je meestal ook geen rellen (er zijn betogingen genoeg zonder rellen); maar als je kantoren bezet, schepen vernielt, kidnappings doet, dan kan je er donder op zeggen dat je op je kop krijgt, en nog niet miselijk ook. Overigens blijft de publiciteit meestal achterwege, en als er dan al nieuws doorsijpelt naar de bevolking, is het meestal van die aard dat Jan met de pet verschrikt om méér politie vraagt.

Ik ben niet direct een pacifist (hoewel..) maar als je geweld bewust uitlokt, zit je toch ergens fout, want dan baan je in feite de weg tot een fascistische of kommunistische diktatuur. Waartoe hebben de straatrellen in England geleid???

Wat heeft de RAF bereikt? Om dan nog te zwijgen van het onheil dat de Rode Brigades aangericht hebben. Nochtans als je straatrellen en dergelijke als actiemiddel gaat propageren, kom je vroeg of laat in de pure kriminaliteit terecht (ttz in dat soort kriminaliteit dat in alle maatschappijvormen kriminaliteit is). Anderzijds mag je je ook niet laten chanteren natuurlijk, want daar sturen de faasjisten bv. op aan... Er is dus een duidelijk verschil tussen bewust oproepen tot geweld, of kiezen voor een min of meer geweldloze actie waarvan je weet dat ze met geweld zal beantwoord worden....

Spartacus deed het eerste, Paulus het tweede, allebei werden ze vermoord door het regime, maar wel om iets andere redenen..... Over naar je theoretische teksten. Misschien heb je in zoverre gelijk wat betreft verkiezingen, dat er niet zoveel veranderd. Nochtans is dit onvolledig: de regeringspolitiek wordt iets of wat bijgekleurd. In dat opzicht is het misschien leuk nog even te herhalen hoe het formatie beraad verlopen is. De PVV was duidelijk de grote 'overwinnaar' van de verkiezingen. Dus stelt de koning een blauwe formateur aan, gevolgd door een blauwe formateur die een rooms-blauwe regering trachtte samen te stellen. Ondertussen werden wij bang gemaakt met geruchten over stremmende onderhandelingen, nijpende deficit (omdat er niet geregeerd werd), eventueel zelfs nieuwe verkiezingen(!), eigenlijk allemaal alleen maar bedoeld om de bevolking maar om het even wat te laten slikken.. Maar de PSC ging dwarsliggen: de socialisten moesten erbij. De Clerq verdwijnt van het toneel. Blijkt dat de PS en SP gewoonweg niet meer mee willen regeren. Ondertussen was Van Den Boeynants zijn voorzitterschap kwijt (wat alleen maar betekent dat hij nu zijn handen vrij heeft om serieuze dingen aan te pakken. Dan komt de aap uit de mouw!!!). Nieuw een regering Martens, met zowat dezelfde richtlijnen als de vorige kabinetten Martens. Of hoe door bedreiging, chantage en bedrog de Belgische kiezer een regeringsprogramma door de strot geduwd krijgt, dat hij helemaal niet wou (ook de liberale kiezers niet). Veel beloven en weinig geven..

De univ. is elitair. Als dat zo is (en dat is dus zo), vraag ik me af waarom je dus univ volgt. Er bestaat nog zoets als een centrale examencommissie, zo ga je ook vervreemding tegen..... Ik vind tenandere dat een individu nooit teveel ontwikkeld kan zijn. En ik vind dus ook dat de univs in zoverre veranderd of afgeschaft moeten worden, dat ze een concrete wetenschap brengen, die bruikbaar én genietbaar is. En geen vakidiote of "sekte"- en inwijdings-rituelen.

Ik begrijp ook niet goed wat de bedoeling van het artikel van x is over therapeutische gemeenschappen. Dat een zgn. "ontweningskuur" eerder een hersenspoeling is, had ik al door; maar dat geldt voor elke zgn. "alternatieve" opvang. Ik ben het met je eens dat de huidige therapeutische gemeenschappen en de hele psychiatrie en dergelijke de 'opgevangen' personen programmeert tot vlotte ja-knikkertjes en konsumptieslaven. "Je goed voelen in je vel" noemt men dat, maar als ik toevallig mezelf een rotzak en een lafaard vind omdat ik niet kan beantwoorden aan het ideaal dat ik me stel en zelfs nastreef, wordt ik als 'gek' of gestoord beschouwd. En daarbij wordt dan maar even vlot vergeten dat je in deze maatschappij niet vrij en gelukkig kan zijn door je "aan te passen", want op die manier verkracht je je geweten. En als je konsekvent blijft en handelt zoals je ervan overtuigd bent dat het beste is, wordt je langs alle kanten lastig gevallen. Dus is mijn vraag: moet je een verslaafde, die toch bijna zeker verslaafd is omdat hij/zij het leven niet aankon niet eerder een ruggegraat geven zodat hij de tegenkanting van de wereld kan verduren, ipv. hem aan te passen. Dat vergt ook een heroriëntering. Maar misschien wil x wel een alternatief op poten zetten.

Prettig zal het alleszins niet zijn, om zonder subsidie te leven opgeschept te zitten met een troep neuroten waar je dus geen macht over hebt, maar die je wel moet beminnen, wil je succes hebben met je therapie. Ik stort de eerste 5 000 Fr. als je daarmee begint, en ik wil er nog al mijn tijd aan geven ook. Maar ik zie het jou niet doen. Dat is geen verwijt, en ook geen argument om te zeggen dat je dan maar over wantoestanden moet zwijgen. Nee, maar ik denk dat je toch eens moet inzien dat je eigenlijk niet veel beter bent dan waartegen je zo te keer gaat. Je maakt misschien niet zoveel fouten, maar in de grond zijn wij allen lafaards. En als je angst hebt, ga je je toevlucht bij iets sterker zoeken. Bij de staat, of bij de "beweging"... het dient slechts allemaal om je angst te kamoefleren. Kijk, en dat heb ik dus een beetje tegen de anarchistische beweging. Ik ben er vast van overtuigd dat je wat je doet goed bedoeld, en ik ben er misschien nog wel meer van onertuigd dat je ziet waar alles zo'n beetje verkeerd loopt. Maar ik twijfel wel eens wanneer je over de ideale maatschappij praat, en als je het hebt over strategieën en aktiemethoden, schud ik eens meewarig mijn hoofd. Ik voel me niet beter, niet intelligenter, niet dapperder of niet wat dan ook tegenover jou. Ik beschouw je zelfs een beetje als mijn broer (als je begrijpt wat ik bedoel). Ik ben ook anarchist... geweest. Ik heb daar niet eens zo vreselijk veel spijt van, en mijn gedachten zijn wat veel punten betreft net hetzelfde gebleven, maar ik vind dat je het een beetje eng ziet en dat je over sommige problemen overheen loopt.

Ten eerste ga je voorbij aan het feit dat je het zelf niet eens beter zou kunnen. Ik ook niet. Niet dat het je aan inzicht ontbreekt (ik hoop toch van niet), maar het ontbreekt je aan de moed en de volharding. Je begint enthousiast aan een nieuw project (soms wat té enthousiast), maar het wordt niet wat je er van verwacht, en ofwel blijf je steken waar je zat, ofwel geef je het op. En je maakt fouten. Denk maar aan Paradoxs zélf, dat nu toch ook niet dat is wat het zou kunnen zijn... En ik beweer dus dat dat jouw fout is. En dan moet je eens twee minuten doordenken: als jij die dan tochiets doorziet hebt, al kemels schiet, hoe zou je dan kunnen verwachten dat Jan Klaas het beter doet dan jij, terwijl die helemaal geen doorzicht heeft in de problematiek. Je wil dan wel geen voorhoede zijn, maar willens nillens wordt je toch in dat stramien geduwd, en je slaagt er nogal dikwijls niet eens in om dat proces tegen te gaan. De anarchistische beweging dood zichzelf als het ware in haar groei. Erg maar waar. En als de anarchistische beweging niét groeit, heeft ze niet eens zin...

Ten tweede ga je ook voorbij aan de angst van de heersende klassen. Je beschouwd misdadigers te veel als schuldigen en te weinig als slachtoffers. Wij worden nu eenmaal in een verrotte wereld geboren, en eigenlijk hebben we maar twee keuzemogelijkheden: konformereren of herrie. En of je nu kristen of anarchist of vrije kunstenaar of ik weet veel bent, als je je niet konformeert, krijg je de wind van voren. En bedenk nu eens hoe het angstzweet moet uitbreken bij iemand die het van jongs af aan veel te gemakkelijk heeft gehad en voor die keus gesteld wordt. Die zoekt uitvluchten in de stijl van "als ik het niet doe, doet een ander het".

Om zijn angst te kamoefleren. Vanuit die angst zal hij ook een zekere vorm van sadisme en heerszucht ontwikkelen, ter compensatie. Maar dat is een vicieuze cirkel die telkens erger wordt en waar bijna geen ontkomen aan is. Dus wordt de heersersdrang steeds erger, en als hij dan individuen tegenkomt die het gezag willen ondermijnen (zoals jullie) of de ideologie waarop heel het systeem rust (zoals de kristenen meestal), dankrijgt hij angst. Angst om zijn plaatsje te verliezen. Angst om te moeten toekijken hoe zijn opvolger het probleemwel uit de voeten krijgt. En die angst trekt door heel de hiërarchie en kan soms zelfs tot complete waanzin leiden. Maar dat is toch het belangrijkste: die angst plant zich voort tegen een ontzettend tempo. En dan kan die angst misschien getemperd worden door roofbouw te plegen op een ander land of een andere cultuur of de natuur, maar als het slachtoffer leeggeplunderd is, steekt die angst weer zijn kop op. Dat heet dan crisis. Dan durft het geeneen meer aan om nog verder te investeren, dan durft geen enkele politicus nog harde eisen stellen -tenzij tegenover zwakkeren-, dan durft geen enkele arbeider nog zijn mond opendoen tegen zijn baas, en durft geen enkele dopper iets te ondernemen, alleen zij die niets meer hebben durven terug iets ondernemen, als ze tenminste hun vrijheid niet kunnen verliezen daarmee, maar dan blijkt dat ze niets meer kunnen ondernemen..

Er zijn uitzonderingen, maar bitter weinig, en veeleer het produkt van overmoed dan van échte moed. Eigenlijk is het fout te veronderstellen dat het kapitaal de macht bepaalt. Hier zowel als in het Oostblok is er maar één faktor die de werkelijke macht bepaalt: de angst. Of dacht je soms dat een bezetting van 1 politieagent op 20 bewoners de volksmassa zou stoppen? Uiteraard niet, de massa wordt ook niet gestopt door de loop van een geweer zoals Mao beweerde, maar door de angst om nu juist het ongeluk te hebben die kogel in de éigen borstkas te krijgen. Als je nu geweld gebruikt, en soms zelfs zonder dat je geweld gebruikt, wakker je die angst aan, met het gevolg dat je het tegenovergestelde bereikt van wat je doelstelling was. Ik neem aan dat dat niet jullie bedoeling was, is of ooit zal zijn, maar je mag niet blind zijn voor het feit dat sommige "revolutionairen" in feite provokateurs zijn die betaald worden door de heersende klasse. En die slepen dan natuurlijk verschillende nafevelingen met zich mee, waar de regering zich dan achteraf in bedriegelijke processen of zelfs zonder enige vorm van proces van ontdoet, of men laat ze zelfmoord plegen, al danniet via een hongerstaking... En de media spelen het spel mee. **DE ANGST VAN DE BEVOLKING WORDT DUS BEWUST AANGEWAKKERD!!!** Net zois het met het anti-kommunisme zoals dat door extreem-rechts gepropageerd wordt. Als je dan weet dat Marx en Lenin door rijke industriëlen gesteund werden, en dat Engels er zo een was, dan lijkt de anti-kommunistische propaganda van "het systeem" nogal verdacht.

Solidariteit is er bv. met Westerse hulp onderdoor geholpen! Als je het nagaat, is de koude oorlog juist een springplank geweest voor de Sowjet-autoriteiten om zich steviger in te nestelen. Zo helpen links en rechts elkaar het volk onder de wurg-greep van de angst te krijgen. Ergens zit er ook aan de vredesbeweging een verdachte geur, maar ik weet niet goed wát ik nu juist ruik, maar verbrand is het!

Even herhalen: je hebt dus
1° je eigen onmacht/onwil
2° de angst die het hele wereld-gebeuren bepaalt
Nu stelt zich natuurlijk de vraag hoé de angst er gekomen is, en waarom en wát we er aan kunnen doen.

Die angst komt m.i. voornamelijk voort uit onbegrip. Omdat de mens niet goed doorheeft hoe de vork in de steel zit, voelt hij zich machteloos tegenover de machten en elementen die zijn levensloop bepalen. Dus wordt er ergens houvast gezocht: bij een dokter, bij een regering, bij een filosofie. Maar dat is zoals een reddingsboei: die kan ook ondergaan. Dus wordt die instantie tot iets heiligs verheven. Zo komt een regering evenals een dokter of een medisch apparaat aan macht: vanuit de angst en het onbegrip van de mensen. Echter, die instanties hebben al even weinig verstand van de zaak als Jan Claas...zodoende worden er flaters gemaakt en wordt een repressie-apparaat noodzakelijk. "Afwijkingen" van wat door de "geleerden" als normaal bestempeld werd, moeten dus geliquideerd worden. Zo groeit dan de terreur van de normaliteit. En dat evolueert naar steeds ergere diktaturen, kijk maar eens naar de Sovjetunie... Uiteindelijk zal hieruit de meest barbaarse diktatuur aller tijden groeien, die van de Antichrist.

Zo komt die angst er dus. Maar waarom? De mens is toch een redelijk denkend wezen? Ik denk dat dat door de zondeval komt... althans, dat is tot op heden de meest zinnige uitleg van dat fenomeen die ik gehoord heb. Je hoeft het hiermee niet eens te zijn, maar laat me dan eens jou idee hierover weten.....

Wat we er aan kunnen doen is m.i. vrij moeilijk. Ik denk niet dat dit een onoverkomelijk probleem is. Eerste voorwaarde is dat we zélf van onze angst verlost zijn. Dat betekent dat we wéten waarom we ziek worden, en waarom je relaties zus of zo verlopen, zodat we ons niet meer machteloos voelen tegenover ons milieu. Dat is één. Twee is, dat we onze medemensen gerust moeten kunnen stellen. Dat kan volgens mij maar op één manier, die uit twee delen bestaat: ten eerste ze begrip bijbrengen over het verloop van de elementen die je leven bepalen en ten tweede door ze geborgenheid te schenken. Het paradoksale is, dat we, willen slagen, langs de éne kant de mensen op de ernst van de situatie moeten wijzen, zodat ze geen valse gerustheid aankweken, en langs de andere kant ze gerust stellen door ze een alternatief te bieden voor hun (valse) houvast.

Op de uiteindelijke oplossing heb ik natuurlijk een andere kijk dan jullie, maar je zal als anarchist toch ooit eens over de brug moeten komen met een geldig alternatief, wil je als anarchist nog au sérieux genomen worden. Maar het probleem is ernstig en het wordt dringend tijd dat we er iets aan doen. Ik weet alleen niet wat jullie eraan gaan doen.. In elk geval veel sukses!

Ik wens je het allerbeste toe.

DIRK BELLEMANS

Beste Dirk, as ik jou brief gelezen had bleef me maar 1 gevoel over: dat jij doordrongen bent van ANGST. Heb je er al eens aangedacht dat er mensen zijn die de angst die je bedoelt niet hebben, niet kennen? Ik ben Jaak v/h positief nihilistisch collectief, totaal a politiek en voor mij klinken woorden als solidariteit, Ierland, het systeem verschrikkelijk ijl, net als jij m'n wereld ijl zou vinden. Maar de angst die jij en iedereen zo voelt komt uit het besef v/d totale nutteloosheid, het besef v/d grote leegte, waar we allen nr toe gaan. Want dit aardse leven eindigt in een groot niets. En juist dit besef dat de meeste onbewust dragen, zou moeten lijden tot een intensivering v/h leven. Want dat is onze enige werkelijkheid: het NU moment. Verbaast dat ik je zomaar de zin v/h leven voorschotel, of ik er al aangedacht heb of ik wel juist ben. Ik ben ooit in die verschrikkelijk leegte geweest. De Dood der tien-

duizend doden gestorven, en toen ik daarvan terugkwam en over de straat liep met m'n roze olifant, riepen de mensen: kijk een gek! Maar juist daar uit die bron van leegte uit dat ultieme niets, haal ik m'n kracht die de levensangst voor me onbekend maakt.

Ben ik nu een held? Nee natuurlijk evenzeer ik ben bang afgeranseld te worden, iemand te verliezen waar ik van hou, maar dat zijn slechts kleine realiteitsangsten (Freud cfr). Juist daarom heb ik besloten Paradoxs te layouten, om het verder te krijgen dan die 500 lezers die inderdaad alles al weten wat in Paradoxs staat. Dit is mijn kleine bescheiden, geweldloze bijdrage: door het zeggen v/h onzegbare de anderen te laten zien dat er een werkelijkheid bestaat zonder levensangst een van pure ongebonden melkwitte energie (poëzie alom). Misschien ben ik toch wel een held, of een gek; beiden beschouw ik als een kompliment. Hoe bescheiden toch, die Jaak he?

ADRENALINE

3 april: begin van het paasverlof

**3 april: een week voor pasen,
dus feest voor iedereen.**

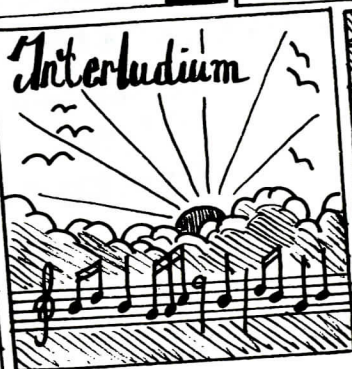
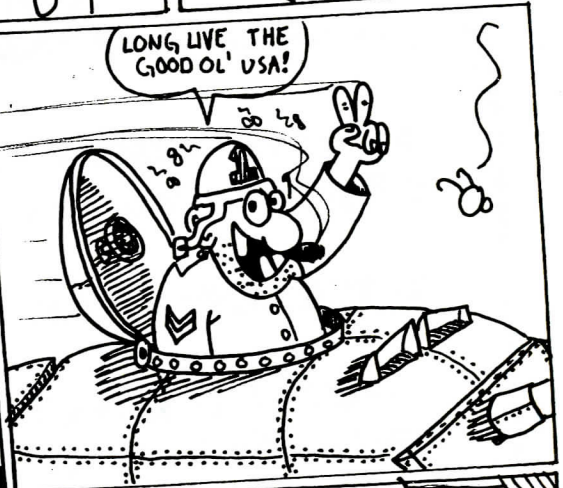
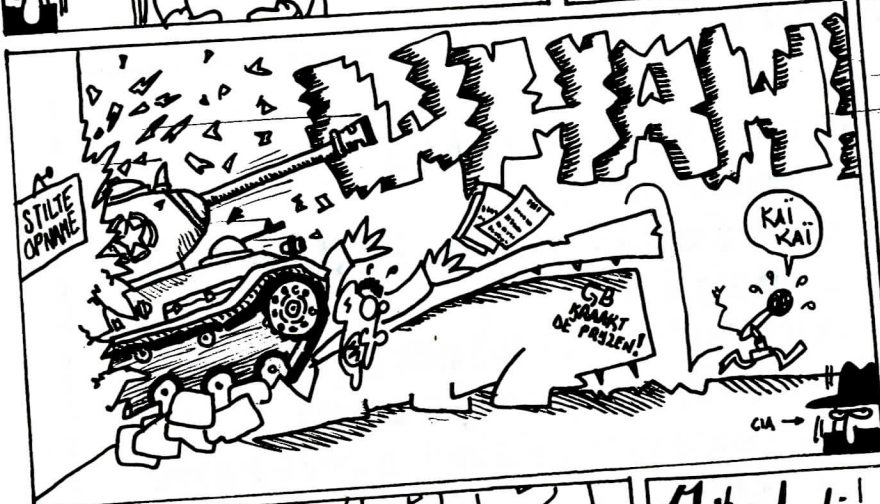
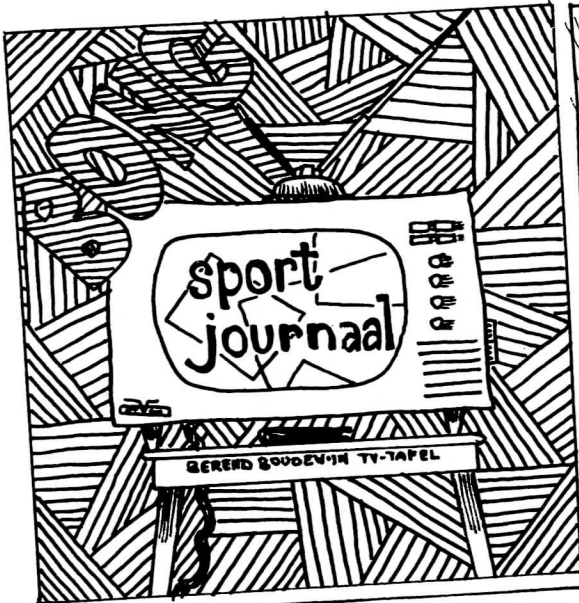
**3 april: een datum om in je
agenda te blokletteren**

**3 april: ADRENALINE organiseert!
eenspetterende daverende vonkenverspreidende manifestatie met**

**muziek dans show
film video dia
tentoonstelling kunst
opname live elpee enz.**

ADRENALINE nodigt U uit!!

KIJK UIT! naar onze denderende affiche

- wordt vervolgd -